

in kramarski sejmi: Dne 7. januarja (pondeljek) živinski in konjski, dne 4. februarja (pond.) živinski, konjski in kramarski (Fašinsko), dne 4. marca (pond.) živinski in konjski, dne 1. aprila (pond.) živinski, konjski in kramarski (Čarno), dne 6. maja (pond.) živinski, konjski in kramarski (Jurjevsko), dne 3. junija (pond.) živinski in konjski, dne 1. julija (pond.) živinski, konjski in kramarski (Ivanjsko), dne 24. avgusta (soboto) živinski, konjski in kramarski (Bertalanovo), dne 2. septem. (pond.) živinski in konjski, dne 15. oktobra (torek) živinski, konjski in kramarski (Terezino), dne 4. novembra (pond.) živinski in konjski, dne 6. decembra (petek) živinski, konjski in kramarski (Miklavžovo).

— Pridna gospodinja vedno skrbi, da imajo člani družine čisto in snežnobelo perilo. Zato pere dosledno le z Zlatorog-ovim terpentinovim milom. Zlatorog-ovo terpentinovo milo ni samo le res dobro, temveč je v rabi tudi zelo izdatno in ne škoduje niti najfinejšemu perilu. Kdor hoče dobro in poceni prati, ta pere le z Zlatorog-ovim terpentinovim milom!

— Štefanovo. Stara je že ta tradicija, da jo na Štefanovo zavijemo v gostilne in se ob hreščeci harmoniki in klarinetu malo pozabavamo, posebno še, če je na mizi žlahtna kapljica. Z nami pridejo tudi Micke in Ančke ter godovniki, ki so še najbolj upravičeni, da se malo navlečejo in naplešejo. Micke v začetku sedé malo bolj sramežljivo in le z enim očesom tako „izpod čela“ opazujejo vitke fante. One seveda ne plešejo, ker ne znajo. Ampak, ko harmonika tako lepo zategne in klarinet tako nežno zapiska, je le težko odpovedati se skušnjavi in pomiriti noge, ki že pod mizo udarjajo takl poskočne mazurke. Ko pride fant, mu že sama zleti v naročje. Pa se stisneta v začetku bolj nežno, potem močneje, da postaja ljubezen vedno bolj vroča. Sladko vince, pa tisti nežni pogledi in objemi, „šment“, koga ne bi premotilo. Pa so med njimi tudi taki, ki jim taka nežnost ni všeč. V srcu jih davi in čakajo le ugodne prilike, da bi porajajočo ljubezen presekali s kakim ostrim nožem. No, tudi za to se najde prilika, ampak bolj pozno, po polnoči, ko je vince pogrelo cel život. — Harmonika potihne, nastane krik in vik. Fantje se zgrabijo, pa gre iz kota v kot. Močna klofuta in dobra brca v pravo mesto vname ali pomiri razgreto kri. No, včasih krvavi tudi bedro, kakšen odnese tudi „šnit“ v pleča, pa to so samo stvari, ki se lahko ozdravijo bolj tajno, v dišečem senu, če je bilo dobro spravljeno. Zdi se nam, da so bili tudi takšni sluščaji, pa je šlo le za ljubezen. Ta pa mora biti vedno le vroča. Letos smo z rezultatom še precej zadovoljni. Razen kake klofute, ki pa je že pozabljena, se ni zgodilo ničesar, kar bi bilo vredno staviti v Štefanovo kro-

Naročnikom „Murske Krajine“!

„Postrgajmo stari kvas“.
Ob sklepu leta smo! Da bomo lahko želeli vsem našim naročnikom vso srečo pri živini, na polju v vinogradu, posebno pa še ljubo zdravje v družini, vam kličemo: „Postrgajte stari kvas“. V naši knjigi se bliščijo velike številke, ki zahtevajo poravnavo dolga.
Povsod mora biti človek točen plačnik, če hoče imeti kredit. To velja tudi pri nas. Poravnajte torej čimprej naročnino za „Mursko Krajino“, da bomo ostali tudi v bodočnosti iskreni in odkritosrčni prijatelji!

niko. Tako nam javlja tukajšnja bolnica. Informirali smo se tudi na sodišču in policiji, pa je vse čisto.

— Zborovanje konjerejcev bo v nedeljo dne 30. t. m. v gostilni Bac v M. Soboti. Ob tej priliki se bo ustanovila konjerejska podružnica za Sobotški srez z odseki za težkega in lahkega konja. Vabljeni so vsi konjerejci.

— Prošnje za gradbo silosev je treba čimprej predložiti. Tiskovine in navodila so v občinskih uradnih.

— Silvestrovo društva „Soča“. Na Silvestrovo vabi društvo Soča vse svoje člane, prijatelje in znance k Filisarju. Ne bo programa in ne vstopnine. Potrebno pa je, da se ob sklepu leta zopet enkrat vidimo v velikem številu.

— Spremembe občin v dolnjo-lendavskem srezu. Z odločbama z dne 14. nov. 1934. IV. br. 3521 in IV. br. 3574 je ministerstvo notranjih poslov na osnovi §§ 138., 10. in 139. zakona o občinah in razsodb državnega sveta z dne 8. sept. 1934. izreklo, da odredbe točk. 5., 7., 8. in 10. ter števil. 5. iz § 1. uredbe z dne 31. marca 1934. ne veljajo, kolikor se nanašajo na bivše občine Gaberje, Hotiza, Kapca, Kot, Dolnji in Gornji Lakoš in Dolga vas ter naselje Trilini. Na podlagi teh odločb sta ukinjeni novi občini Hotiza in Lendava okolica. Njih sestavni deli preidejo nazaj v one občine, ki so bile ustanovljene z uredbo min. notr. poslov in sicer: Hotiza, Kapca in Kot ter bivše občine Dolnji in Gornji Lakoš ter Gaberje iz občine Lendava okolica v občino Gaberje; bivši občini Mala Polana in Velika Polana iz občine Hotize v občino Poljana; bivše obč. Banuta, Genterovci in Zamostje iz obč. Lendava - okolica v občino Genterovci.

— Za vinski sejm in razstavo, ki se vrši dne 3. januarja 1935 v Ivanjkovcih, je prijavljeno blizu 1500 hl. vina letnika 1934 in nad 200 hl. vina iz letnikov 1931, 1932 in 1933. Vina so iz najboljših vrhov Ormoško-Ljutomerskega vinarskega okoliša. Cene, ki se zahtevajo so največ 6-7 Din. Kake specialitete so nekaj višje.

— Požar v Martjancih. Minolo nedeljo je nastal v Martjancih požar in to pri pos. Hekliču. Takojšnji pomoči domačih in bližnjih gasilcev je uspelo omejiti ogenj. Ogenj je uničil 8 q slame in nekaj gospodarske opreme. Večje škode ni bilo.

VSAK TEDEN ENA.

V šoli obravnavajo Slavonijo. Učenci potujejo po zemljevidu ter opazujejo velike njive, na katerih raste največ koruze, s katero krmijo svinje. Omenjajo tudi velikanske gozdove, kjer rasto mogočni hrasti, ki obrodé tudi dosti želoda, istotako za pitanje svinj.

Učitelj, ki je smatral, da je zadostno povdaril glavno panogo kmetijstva v Slavoniji, vpraša učence:

„S čim se tedaj pečajo v Slavoniji?“

„S svinjarijo,“ odgovori ena iz med učenk.

— Samarijanski tečaj v Križevcih. Tudi pri nas se je otvoril samarijanski tečaj. Priglasilo se je 61 gasilcev, kateri so se redno udeleževali predavanj banovinskega zdravnika dr. Rituperja. Tečaj je pričel dne 11. nov. in končal 23. decembra. Ob sklepu je imel g. Džuban krasen govor.

— Pošta in telefonska postaja v Šalovcih. S preselitvijo pošte iz Vel. Dolenc v našo občino, so se izpolnile naše želje. Preselitev se je izvršila pred par meseci. S pošto pa smo dobili tudi telefonsko postajo, katero bo naš občinski odbor dne 29. t. m. slovesno otvoril.

— Tropovska gasilska četa. Na Božič je priredila tropovska gasilska četa igro, ki je bila izborna podana in je tudi prav dobro uspela. Življenje te čete je zelo pestro, živahno in delavno. Želimo, da bi tudi v bodočnosti ostalo na tej višini, saj agilnosti in dobre volje ji ne manjka.

— Zabava tišinske čete. Na Štefanovo je priredila tišinska četa domačo zabavo, ki je imela samo ta namen, da bi člane povezala v prijateljsko in tovariško celoto, ki je pri vsakem društvu potrebna. V lepem poteku domače zabave so bile izmenjane marsikateri misli, ki bodo delovanje naše gasilske čete še povečale. Sicer smo z našim delom prav zadovoljni. Poleg naše gasilske dolžnosti, izvršujemo v četi tudi še važne naloge, predvsem ljubezen do našega vladarja in domovine, skrbimo pa tudi za kulturno izobrazbo našega članstva.

— Cankova. V nedeljo, dne 16. t. m., ko se je tu vršila zaprisega vseh vojnih obveznikov bližnjih občin, so mladeniči in možje iz vasi Sv. Jurija korporativno prišli k prisegi. Na čelu te zavedne čete je vihrala naša trobojnica, katero je s ponosom in samozavestjo nosil navdušeni član Sokola in gasilne čete Skraban Rudolf. Godba gasilske čete Sv. Jurij je med potjo igrala vzpodbujevalne koračnice. Vsa čast takšnim zavednim možem in mladeničem-vojakom, o katerih smemo upravičeno trditi, da so se v polni meri zavedali važnosti prisega, katero so položili. Čudno se nam je vsekakor zdelo, da se niso ne možje, ne mladeniči nobene druge občine in tudi ne vasi spomnili, da bi bili z zastavo na čelu prikorakali k prisegi. Vrli Jurjevčanje so nam s tem dokazali, da se prav jasno zavedajo pomena zadnjih besed umirajočega Kralja in da bodo te besede vedno izpolnjevali. Radi tega jim kličemo: Le krepko in složno naprej!

.....
Sprejme se družabnik ali kompanjon z nekaj denarjem, za razpošiljanje patentnih predmetov. Za odgovor je priložiti znamko. Naslov se dobi v Upravi.
.....

Gornja Lendava:

— Božičnica. Na Štefanovo je bila običajna božična obdaritev revnih otrok tuk. narod. šole. Letos je bil Božiček izvanredno radodaren. Poklonil je nad 120 revnim otrokom raznovrstnega perila in oblek. Božičnico so znatno podprli Ciril - Metodova družba, ki je poslala raznega blaga v iznosu 400 Din ter gotovine 200. Din. Izdatno darilo je poslala letos tudi kramarska uprava in sicer 12 kg raznega blaga za obleke in spodnje perilo. Tudi domača denarna zavoda sta z denarnimi zneski priskočila na pomoč. Vsem navedenim, ki so na tak plemenit način pripravili najrevnejšim otrokom božične veselje, bodi tem potem javno izrečena najiskenejša zahvala. — Šolsko upraviteljstvo.

— Tečaj za matere in odrasla dekleta. Skrbna mati, ki hoče dobro vzgojiti svojega otroka, mora vedeti, kako ga je treba hraniti, oblačiti, čediti in kopati, kako je otroka pestovati, ga vaditi v hoji, ga poučevati v govoru. Paziti mora na dobro spanje in sploh na njegov dušni in telesni blagor. Vedeti mora tudi, kakšni so prvi pojavi in znaki otročjih bolezni, da ne zamudi pravega trenutka, ko je treba klicati zdravnika. Vse navedeno znanje bodo matere in dekleta pridobile v tozadavnem tečaju, ki ga namerava pri dovoljnem številu zainteresiranih pričeti tuk. zdravnik g. Dr. Lukman. Pričetek tečaja pravočasno javimo.

— Trimesečni gospod. tečaj pričene v petek 4. januarja 1935 v prostorih g. Šeruge (na pošti). Vsa priglašena dekleta naj ta dan zanesljivo pridejo.

Javna borza dela - ekspozitura v Murški Soboti.

Pregled stanja na delovnem trgu. Iščejo delo moški: 36 hlapcev in delavcev, 2 opekar, kurjača, 3 kovači, 1 mehanikar, 1 klepar, 1 diplom. stroj. tehnik, 8 stroj. ključav. pom., 12 mizarjev, 1 kolar, 1 gaterist, 1 tapetnik, 5 krojačev, 1 čevljar, 4 mlinarji, 4 peki, 2 natakarja, 10 zidarjev, 1 slikar, 2 tesarja, 1 knjigovodja, 8. trgov. pom., 17 težakov, 3 priv. uradniki, skupaj 125 moških delavcev; 2 polj. delavki, 1 vrtnar. delavka, 13 služkinj, 1 kuharica, skupaj 17 ženskih delavk. Delo dobi: 1 služkinja.

Naše prekmursko delavstvo.

Potrebno je, da ob Novem letu iznesemo v listu kratko sliko o tistem delu našega prebivalstva, ki mora odhajati leto za letom s trebuhom za kruhom v daljni svet, če hoče ohraniti sebe na tako gosto naseljenem ozemlju, ki meri le 934 km². Naše Prekmurje res ne more samo preživeti 100 000 prebivalcev, zato odhaja skoro 1 desetina vsega prebivalstva v svet za zaposlitvijo.

Danes pa je taka zaposlitev silno težka. Agrarna reforma je prece-

okrnila veleposestva v naši državi tako, da je upanje na zaposlitev pri nas silno težko. Če pa potrebujejo naših delavnih moči, potem je njih zaslužek radi cenejših poljskih pridelkov in radi racionalizacije zelo majhen. Našim poljskim delavcem ostane tedaj edino pot v Avstrijo, v Nemčijo ali v Francijo. Toda pri zaposlitvi v Nemčiji in v Franciji je naletelo naše delavstvo na ovire. Ker vlada že povsod kriza, imata Nemčija in Francija sami brezposelno delavstvo, ki izpodriva naše ljudi od zaslužka. Prav radi tega pa iščejo zaslužka delavci pri naši sosedni Avstriji, kjer se vdinjajo pri kakih večjih posestnikih. Nastale pa so težave tudi tu. Za prekoračenje meje so bile izdane dvovlastnikom, kmetom in delavcem prelazne karte, katere so pa bile mnogim zopet odvzete. Ta udarec je zopet zadel naše delavstvo. Naš poslanec se je mnogo trudil za prizadeto delavstvo, ni pa uspel, kar je pač razumljivo pri takem političnem vrvenju kakor ga je imela Avstrija v zadnjih letih.

Poleg vseh teh težav, ki ga ima naše delavstvo pri zaposlitvi ga obremenjuje še povratek v domovino. Ko se vrača s svojim pičlim zaslužkom domov, mu povlaščen voznja vgasne in mora plačati celo voznino.

Vse te ovire in težave tlačijo naš delavski stan, ovirajo njegov zaslužek in kličejo po odpomoči.

Celo zidava našega Delavskega doma v Murški Soboti je naletela na ovire. Pričakovalo se je, da bo Izseljeniški komisariat prispeval za to zgradbo 200.000 Din. Toda ta komisariat je dal za poplavo 6 milijonov Din in ne more prispevati za Dom. Upamo pa, da bo našemu novemu ministru za socialno politiko, Dr. Drago Marušiču uspelo, pritegniti Izseljeniški komisariat h gradbi potrebnega Delavskega doma.

Naše delavstvo je potrebno zaščiteno in velike pomoči za zaposlitev, zakaj ono je poleg uradništva tisti element, ki prinaša v državo denar, kateri krepi rodno zemljo, obrtnika in trgovca ter tudi naše finance. Prav raditega prinašamo pregled zaslužka v zadnjih letih, da bodo čitatelji spoznali, koliko denarja je ostalo v naši zemlji in kolik je bil njegov obtok.

V razne kraje Jugoslavije, zlasti v Slavonijo, Banat in Bačko, je odšlo na delo od 1929. do 1934. leta 22.443 delavcev in zaslužilo 34.630.400 Din.

V isti dobi je odšlo v Francijo 9619 delavcev s povprečnim zaslužkom od 5.000 - 5.500 Din, kar znaša 50.592.000 Din.

V Nemčijo je odšlo na sezonsko delo 4231 delavcev, ki so prinesli domov v 4 letih t. j. od 1929. do 1932. leta 21.287.000 Din. Največji zaslužek je bil v letu 1929., ko je delavec zaslužil do 7.000 Din.

V Avstriji in Švici je delalo od leta 1932. do 1934. 282 delavcev, ki so prinesli družinam domov 746.400 D. Pri vsem tem niso vštetih zaslužki onih delavcev, ki so ostali v tujini več kot eno leto.

Človek, stroj in kriza.

Človek je v zadnjem stoletju postal gospodar nad naravo. Stroji so zamenjali človeka vsepovsod. Samo v Nemčiji so računali silo strojev leta 1907. na 8 milijonov konjskih sil, ki so nadomestile 200 milijonov človeških sil.

Lahko si tedaj mislimo, kako silno korist prinašajo človeku stroji, lahko pa si tudi predstavljamo veličino posledic, ki so sledile uvedbi stroja v gospodarstvo. Evropi, ki je domovina teh iznajdb, se odpirajo vse zemlje sveta. Noč in dan proizvajajo stroji, noč in dan vrve po tovarnah delavske trume, noč in dan se kadijo visoki dimniki, noč in dan puhajo obloženi vlaki v svet. Mesta požirajo milijone prebivalcev, palače rastejo v višino, smeli nebotičniki se dvigajo v oblake, banke se polnijo z zlatimi palicami, človekovi moči ni nikjer meja.

Stroji so omogočili človeku, da ustvarja vsa ta silna bogastva, pa tudi, da se osvobodi telesnega dela in se posveti duševnemu. Vendar pa je izgledalo v začetku čisto drugače. Bede delavcev iz ročnih delavnic, ki so darovali tovarni tri četrtine svojega dne, zadnje pa so otopelo prespali, se je s pojavom strojev še povečala. Stroj je delal za 10, 20 ali še več delavcev. Čimbolj so torej uvajali stroje, temveč delavcev je moralo iti na cesto.

Brezposelnost se je silno povečala. Beda teh ljudi je bila nepopisna. Za vse trpljenje so krivili delavci stroje. V blaznem obupu so napadali tovarne, v katerih so delali, in so razbijali stroje. Čas je naposled pripeljal angleške in tudi delavce vsega sveta, da stroji niso krivi njihove bede.

Radi povečane proizvodnje strojev iščejo industrijske države vedno novih tržišč. Pohlep velikih držav po kolonijah je najvidnejši znak gospodarskega položaja človeške družbe. „Boj za razdelitev sveta“ izpolnjuje nekaj zadnjih desetletij pred svetovno vojno.

Nekatere dežele so postale popolne kolonije, druge pa so navidez ohranile svojo politično samostojnost, gospodarsko pa so prišle pod tuj vpliv. Danes pa se te kolonije in polkolonije tudi gospodarsko osvobojajo in si grade lastno domačo industrijo, ki izpodriva tuje izdelke z domačega trga. S tem pa prihajajo gospodarske velesile v največjo stisko. Pojavlja se — gospodarska kriza.

Pač tisočkrat smo gotovo slišali in čitali to besedo, ki jo krivimo za vso bedo, za vse trpljenje in za vso nesrečo našega časa, pa vendar najbrže nismo razumeli, kakšna je pravzaprav ta strašna pošast, ki spravlja v obup delavske, kmečke in uradniške sloje, množi dražbe, zapira tovarne in rudnike. Prav je zato, da ji pogledamo iz oči v oči.

Milijoni rok se sučejo od jutra do mraka. Vrte se stroji vsepovsod. Skladišča se polnijo. Zaloge rastejo. Nekega dne pa so polni vsi trgi in industrijalec nima več kam podati izdelanega blaga. Prične se gospo-

dnrski lom. Cene padajo, kajti čim več blaga je na trgu, tem cenejše je. Tovarniški obrat se zmanjšuje, stroji zastajajo, kotli ugašajo, delavce odpuščajo, brezposelnost raste, na vrata trka glad — to je kriza.

V zgodovini industrijskega gospodarstva je bilo takih kriz že veliko. Pojavljajo se od časa do časa.

Toda tudi iz te strahovite krize, ki nosi s seboj glad in trpljenje, ki je poslala na cesto skoro 50 milijonov delavcev, in vrgla njihove družine v strašno bedo, ki je naposled kmetu izpraznila vse kašče — tudi iz te krize bo človek našel izhod in se vzpel v nov napredek.

Delo ustvarjajočega človeka dobiva vse smelejše oblike, bodočnost je njegova, bodočnost je zmaga nad naravo, bodočnost je — Človek!

Šola in dom.

Kako bi pač izgledalo drevo, ki bi bilo čez dan privezano na desno, po noči pa na levo stran? Razvijalo in raslo bi v krivulje, ki bi pričale, da sadjar sam ne ve, kaj hoče, da pa noče dobro niti drevesu niti samemu sebi.

Taka mlada drevesca so otroci in vsi, ki jih vzgojujejo, so sadjarji teh drevesc. Tudi ti sadjarji se morajo odločiti, kako bi se naj drevesce razvijalo, da bo zraslo v krepko in močno drevo, ki bo v ponos staršem, v čast učiteljem in srečo sebi samemu. Poleg staršev in učiteljev še itak vpliva na otrokov razvoj sila mnogo drugih prilik, tako družba, ulica, knjige, da ne omenjam še usodnih prilik, ki dandanes pogosteje vdarijo v družine, kakor se je to poprej dogajalo. Oh, kolikokrat zadivja silovita burja tudi po tej drevesnici, zato je tem večja in odgovornejša skrb sadjarja za drevesca, vzgojitelja za mlada bitja.

Zato bi bilo čisto napačno, če bi šola ne poznala vzgoje doma in če bi ostala domu neznan vzgoja v šoli. Strašne posledice pa ima in mora imeti, če vzgojajeta šola in dom otroke v nekakem nasprotju, to se pravi, da se slika mladini šola kot potrebno zlo, ki mladini le greni mladost in bi na drugi strani šola hotela povdarjati le svoj pomen in omalovaževati rojstni dom in morebitne primitivne prilike v domači hiši. Oboje bi bil silen greh v vzgoji, ki se mora maščevati nad šolo in domom, najhujše pa nad otrokom samim. Šola mora učiti spoštovanje domačih šeg in navad, mora oznanjati ljubezn do staršev in dobrotnikov, vdanost do rodnega doma in domačega jezika, dom pa ravnotako spoštovanje do šole in učiteljev, vedno pa priznavati najboljši namen šole, da bi dosežala čimprej in čim globlje zbistrenje uma in oblažitev srca. Da pa je to mogoče, je potrebno, da se šola in dom poznata, da se približata. Pozdravljati

je, da starši prav pogosto prihajajo v šolo povpraševati za svojimi otroci, da tolmačijo njihove težave in da vzamejo na znanje morebitne pritožbe od strani učiteljev, da vedo o pravem času pomagati svojim otrokom in paziti na njihovo učenje in morebiti na slabe vplive z ozirom na vzgojo. Prav je, vendar polno je vidikov, ki jih ni mogoče načeti v kratkih minutah razgovora, o katerih je treba razpravljati in jih osvetljiti od vseh strani... Da se da tudi za taka razmišljanja in pobude kar največ prilike, snujejo se v zadnjem času povsod zveze šole in doma, v katerih so včlanjeni starši šole obiskujočih otrok. Na sestankih, sklicanih v ta namen, se starši in učitelji porazgovore o splošnih smernicah, prilika pa je tudi, da se razgovore o posebnih slučajih. Le v odkritosrčnem razgovoru se odstranijo vsi tisti predsodki, ki tolikokrat kalijo razmerje med šolo in domom, v jezo in žalost obeh, v nesrečo otrok.

V namenu, da se doseže tudi pri nas za učečo se mladino kar najboljši uspeh, ustanovi se v prihodnjih tednih tudi v Murški Soboti tako društvo Šola in dom. Naj ne bo nihše nevoljen, da nastaja novo društvo, saj ne bo delalo nikomur napotja, saj bo združevalo samo tiste, ki so najbolj v skrbi za mladino, starše in učitelje, in se ne bo brigalo za zunanje prilike, marveč zgolj za to, kar človek ljubi najgloblje, za svojega otroka... V tem znamenju, vem, ne bo nikogar, ki bi odrekel svojo pomoč, svoje sodelovanje, svoje zanimanje, marveč bodo vsi starši enako ko učitelji le veseli prilike, da morejo kar največ storiti za doraščajoči rod... Da bi to uspelo v veselje staršev, ponos učiteljev in srečo mladine, na čast našega naroda, s tem namenom pričnemo z organizacijo društva Šola in dom.

ZA GOSPODINJE O pranju.

Kakovost perila govori glasno govoricu o smislu gospodinje za snago in red ter o njenem estelskem pojmovanju. Zato najdemo v vzornih domovih redno veliko skrb in paznjo za čiščenje in ravnanje s perilom. Če govorim o perilu, mislim na vse ono blago, ki ga običajno čistimo s pranjem, torej poleg telesnega, tudi pisano, zraven pa tudi bombažev in lanene tkanine in še volneno tkivo. Umazanost perila je različnega izvora. Pri životnem in posteljnem perilu jo tvori predvsem znoj in kožni prhljaj. Z znojem izločene snovi so beljakovine, maščobe in razne snovi, med tem tudi nekatere z jedkim učinkom. Pri drugem perilu in delovni obleki tvorijo umazanost deloma drobci jedi, deloma je posledica prahu ter poklicnega dela. Če spravimo odloženo